

Отже, визначені характеристики концесійного договору в авіаційній галузі (об'єкт концесії, суб'єкти, строки, наявність публічних елементів та ін.) дозволяють визначити його переваги перед іншими видами правового режиму майна та договорами. Завдяки цим перевагам (особливо наявністю переважно публічних елементів) можна підтвердити висновок про ефективність якнайшвидшого застосування концесійного механізму в авіаційній галузі, де концесієдавцем виступатиме держава або міська територіальна громада. Застосування договору концесії надасть можливість економити державні кошти й оновлювати основні фонди підприємств авіаційної галузі.

Література

1. Про концесії: Закон України від 16 липня 1999 р. № 997-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 41. – Ст. 372.
2. Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг: Закон України від 15 січня 2009 р. № 891-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2009. – № 25. – Ст. 312.
3. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18-22. – Ст. 144.
4. Григоров О. М. Концесійні угоди: правова природа та особливості правового регулювання: автореф., дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.11 / О. М. Григоров. – К., 2000. – 28 с.
5. Левицкая Е. А. Концессионные соглашения в сфере коммунального имущества муниципальных образований: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 / Е. А. Левицкая. – Краснодар, 2008. – 28 с.

УДК 347.82(043.2)

М'ягка Н.М., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В.П., к.ю.н., доцент

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В АВІАЦІЙНІЙ ГАЛУЗІ

З прийняттям нової редакції Повітряного кодексу України від 19.05.2011 р. № 3393-VI (далі – ПК України) авіаційна спільнота вступила в новий етап правового регулювання діяльності суб'єктів у галузі авіації України. ПКУ є одним із основних джерел у сфері авіації.

Державне регулювання діяльності в галузі авіації та використання повітряного простору України спрямоване на гарантування безпеки авіації, забезпечення інтересів держави, національної безпеки та потреб суспільства і економіки у повітряних перевезеннях та авіаційних роботах. Аналізуючи Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV (далі – ГК України) та ПКУ під господарською діяльністю в галузі цивільної авіації слід розуміти діяльність суб'єктів господарювання в зазначеній галузі як елемента суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію об'єктів авіаційної діяльності, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру щодо повітряних перевезень і авіаційних робіт, що мають цінову визначеність, а також виконання польотів у приватних цілях.

Питання відповідальності суб'єктів господарювання в авіаційній галузі регулюється чинним ПК України, ГК України та іншими нормативно-правовими актами. Так, відповідно до ст. 126 ПК України (Відповідальність за порушення законодавства в галузі цивільної авіації) визначено, що за протиправні дії юридичні і фізичні особи, діяльність яких пов'язана з використанням повітряного простору України, розробленням, виготовленням, ремонтом та експлуатацією авіаційної техніки, здійсненням господарської діяльності в галузі цивільної авіації, обслуговуванням повітряного руху, забезпеченням безпеки авіації, несуть відповідальність згідно із законом [3].

Згідно ст. 216 ГК України учасники господарських відносин, в тому числі й в авіаційній галузі несуть господарсько–правову відповідальність за правопорушення у сфері господарювання шляхом застосування до правопорушників господарських санкцій на підставах і в порядку, передбачених ГК України, іншими законами та договорами.

Стаття 238 ГК України регулює адміністративно–господарські санкції, які містить певні заходи: організаційно–правового або майнового характеру, спрямовані на припинення правопорушення суб'єкта господарювання та ліквідацію наслідків порушення встановлених законодавчими актами правил здійснення господарської діяльності [2].

Тобто, ГК України можна назвати не тільки законом, який офіційно визнає відповідальність юридичних та фізичних осіб, а й першим кодифікованим актом, у якому зібрано загальні положення щодо такої відповідальності.

У теорії права правопорушення, суб'єктом якого є юридична особа, являє собою не що інше, як винну дію конкретних фізичних

осіб, яка призвела до заподіяння певної шкоди. Якщо суб'єктом правопорушення може бути юридична особа, то й суб'єктом відповідальності в таких випадках виступає юридична особа і це не виключає можливості відшкодування збитків, заподіяних організації внаслідок притягнення її до юридичної відповідальності (в тому числі й до адміністративної), самою винною фізичною особою. До того ж з огляду на норми Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо адміністративної відповідальності лише фізичних осіб, її доповнюють відносно юридичних осіб у такий спосіб: для юридичних осіб у сфері державного управління має передбачуватися фінансова відповідальність, супроводжувана адміністративною, дисциплінарною чи кримінальною відповідальністю посадових осіб [1, с. 624].

Отже, ґрунтуючись на даному дослідженні можна зробити висновок, що такі НПА як: ПК України, ГК України, а також Кодекс України про адміністративні правопорушення регулюють відносини у сфері відповідальності суб'єктів у авіаційній галузі.

За протиправні дії юридичних і фізичних осіб, діяльність яких пов'язана з використанням повітряного простору України, розробленням, виготовленням, ремонтом та експлуатацією авіаційної техніки, здійсненням господарської діяльності в галузі цивільної авіації, обслуговуванням повітряного руху, забезпеченням безпеки авіації, несуть відповідальність згідно із законом.

Література

1. Адміністративне право: підруч. / за заг. ред. Ю.П. Битяка, В.М. Гаращука, В.В. Зуй. – Х.: Право, 2010. – 624 с.
2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
3. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>.